

beslutningsforslaget er. Og så er jeg nødt til til ære for hr. Tom Behnke at gentage, at forskellen på 1998 og 2003 præcis var våbeninspektørernes situation. Derfor var det retlige grundlag, det faktiske grundlag, det politiske grundlag for at starte en krig i 2003 uendelig meget svagere, end det var i diskussionen i 1998.

Så er der hele diskussionen om Saddam Hussein og hans krigsforbrydelser, og der er jo meget, der kan siges om den herre, og meget lidt positivt. Men det, som undrer mig i historiskrivningen, er, at de, som tillægger det en særlig stor vægt i diskussionen, aldrig fik fremhævet det, da det for alvor foregik og Saddam Hussein var vores og amerikanernes allierede. Der fik lov at starte og gennemføre den blodige angrebskrig mod Iran.

Jeg skal kun sige til allersidst, at det, i forbindelse med hvem der vidste noget og hvem der ikke vidste noget, jo næsten er surrealistisk bagefter at opleve Colin Powells vrede over at være blevet sat til at fortælle løgnehistorier til FN's Sikkerhedsråd og til verdenssamfundet. Og jeg er da ikke så overbevist om andet, end at når han nåede frem til, hvem han ville anbefale som ny amerikansk præsident, så havde det sikkert mange motiver – han nævnte jo en række af dem – men jeg tror også, at det havde en del af sin baggrund i, at han dermed bidrog til at vælge en amerikansk præsident, der ikke ville involvere en ny udenrigsminister i USA i at fortælle tilsvarende løgnehistorier eller bringe USA og verden til at føre en tilsvarende fuldstændig uansvarlig krigspolitik.

Kl. 20:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige bede ordføreren blive stående et øjeblik, for der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 20:34

Søren Espersen (DF):

Nu handler det her om Irak, men alligevel har vi jo talt om efterretninger, som vi stolede på/ikke stolede på, og i den sammenhæng vil jeg spørge om en ting, der skete på et tidspunkt, hvor hr. Mogens Lykketoft var i regering og var udenrigsminister. Vi gik til angreb mod en europæisk hovedstad, nemlig Beograd, på baggrund af oplysninger, vi havde fået fra efterretningstjenesterne. Det agerede vi på. Der blev sagt, at der var massegrave i Kosovo, og at man var i gang med et folkemord. Ingen af delene viste sig at holde stik. Kunne hr. Mogens Lykketoft godt forestille sig, at der også blev lavet en større

uvildig undersøgelse af, på hvilket grundlag han reagerede dengang – på baggrund af falske efterretninger?

Kl. 20:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 20:34

Mogens Lykketoft (S):

Jeg ville i hvert fald, hvis et flertal i Folketinget gerne ville have sådan en undersøgelse, være fuldstændig tryk ved at gennemføre den. For baggrunden for den intervention var jo, at et folkemord var i fuld gang, i den forstand at Milosevic og hans styrker var i færd med at fordrive samtlige muslimske indbyggere i Kosovo fra deres hjemstavn.

Kl. 20:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Søren Espersen, for anden og sidste gang.

Kl. 20:35

Søren Espersen (DF):

Der var ikke et folkemord, det er fejlagtigt at sige det. Der var ingen massegrave i Kosovo. Det er muligt, at hr. Lykketoft mener, at der var noget i gang, men det er jo så i hans egen fantasi, for der var ingen folkemord i gang i Kosovo, og alligevel var hr. Mogens Lykketoft som udenrigsminister med til at bombardere en europæisk hovedstad. Jeg synes bare, det skal nævnes i den her sammenhæng, og det kan måske give anledning til lidt eftertanke om, at efterretninger af og til kan være svære at stole på.

Kl. 20:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 20:35

Mogens Lykketoft (S):

Det er en fuldstændig ligegyldig historisk detalje, men jeg var faktisk ikke udenrigsminister på daværende tidspunkt, men jeg var en del af en regering og vedstår mit kollektive ansvar for den beslutning og har ingen anfægtelser i den anledning.

Men så vil jeg i øvrigt godt sige en ting til hr. Søren Espersen, og det er: Lad nu være med at blive ved med at tviste diskussionen om Irak derhen, at det var efterretningstjenesterne, som fodrede politikerne med forkerte oplysninger. Alt, hvad vi ved indtil nu, er, at efterretningstjenesterne var væsentlig mere forsigtige i deres vurderinger vedrørende eksistensen af masseødelæggelsesvåben end de politikere, der besluttede at starte denne krig. Derfor mener jeg, at hr. Søren Espersen ikke bare i denne sammen-